

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 107/12
V Luxembourggu, 5. septembra 2012

Sodba v zadevi C-42/11
Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Država članica ne more uporabe ugodnosti neizvršitve evropskega naloga za prijetje zaradi izvršitve zaporne kazni, izrečene v drugi državi članici, na svojem ozemlju, omejiti samo na svoje državljane

Načelo prepovedi diskriminacije na podlagi državljanstva nasprotuje francoski zakonodaji, ki državljane drugih držav članic, ki se nahajajo ali prebivajo v Franciji, absolutno in samodejno izključuje iz tega, da bi uporabili možnosti, da se njihova kazen izvrši v tej državi članici.

Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje¹ določa, da morajo države članice načeloma izvršiti evropski nalog za prijetje. Pravosodni organ (izvršitveni pravosodni organ) ob minimalnem nadzoru prizna zahtevo za predajo osebe, ki jo je podal pravosodni organ druge države članice (odreditveni pravosodni organ), da bi omogočil izvršitev kazenskega pregona, izvršitev kazni ali ukrepa odvzema prostosti. Vendar lahko v nekaterih primerih izvršitveni pravosodni organ zavrne predajo zahtevane osebe. Tako je zlasti v primeru, če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni zoper osebo, ki se nahaja v izvršitveni državi članici, je njen državljan ali prebivalec, in se ta država članica zaveže, da bo izvršila kazen na svojem ozemlju².

Francoska zakonodaja³, s katero je bil ta okvirni sporazum prenesen, pridržuje možnost zavrnitve izvršitve evropskega naloga iz tega razloga samo za zahtevane osebe s francoskim državljanstvom.

Pritožbeno sodišče v Amiensu (Francija) je odločalo o postopku v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, ki ga je 14. septembra 2006 zoper J. P. Lopesa Da Silvo izdalo kazensko sodišče v Lizboni (Portugalska). Portugalsko sodišče je leta 2003 J. P. Lopesa Da Silvo Jorgeja, portugalskega državljana, obsodilo na petletno zaporno kazen zaradi trgovine s prepovedanimi drogami. J. P. Lopes Da Silva Jorge se je nato leta 2009 poročil s francosko državljanjo, s katero prebiva v Franciji. Od februarja 2008 je zaposlen za nedoločen čas kot voznik v regionalnem cestnem prometu pri francoski družbi.

J. P. Lopes Da Silva Jorge, ki se ni strinjal s predajo portugalskim organom, je predlagal prestajanje zaporne kazni v Franciji in se skliceval na razlog za neizvršitev zadevnega evropskega naloga za prijetje in spoštovanje njegove pravice do zasebnega in družinskega življenja, določene v členu 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Državni tožilec pri cour d'appel d'Amiens (Francija) je 20. maja 2010 J. P. Lopesa Da Silvo Jorgeja potem, ko ga je seznanil z vsebino evropskega naloga za prijetje, pridržal.

Pritožbeno sodišče v Amiensu sprašuje Sodišče, ali je francoska zakonodaja, ki omeji možnost zavrnitve predaje osebe zaradi izvršitve – na njenem ozemlju – zaporne kazni, ki je bila izrečena v drugi državi članici, samo na francoske državljane, pri čemer absolutno in samodejno izključuje državljane drugih držav članic, ki se nahajajo ali prebivajo v Franciji, združljiva z Okvirnim sklepom.

Sodišče v sodbi s tega dne opozarja, da so države članice načeloma zavezane k izvršitvi evropskega naloga za prijetje, imajo pa možnost, da pristojnim pravosodnim organom v posebnih

¹Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

²Člen 4(6) okvirnega sporazuma.

³Člen 695-24 zakonika o kazenskem postopku.

okolihčinah omogočijo sprejetje odločitve, da je treba naloženo kazen izvršiti na ozemlju izvršitvene države članice. V skladu z Okvirnim sklepom je tako v primeru, kadar se zahtevana oseba „nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države“ in se ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim nacionalnim pravom. V skladu z ustaljeno sodno prakso je namen tega razloga za fakultativno neizvršitev predvsem omogočiti, da pravosodni organi kot posebej pomembno poudarijo možnost, da se zahtevani osebi po prestani kazni zagotovijo boljše možnosti za ponovno vključitev v družbo. Takemu cilju je mogoče legitimno slediti le glede oseb, ki so dokazale precejšnje stopnje vključenosti v družbo v tej državi članici.

Kot je sodišče že odločilo⁴ z odstopanjem od načela vzajemnega priznavanja, država članica lahko omeji ugodnost uporabe tega razloga za neizvršitev evropskega naloga za prijetje na svoje državljane in državljane drugih držav članic, ki pet let neprekinjeno zakonito prebivajo na njenem ozemlju. Šteti je mogoče, da ta pogoj zagotavlja, da je zahtevana oseba dovolj vključena v državo članico izvršiteljico.

Vendar **države članice ne smejo – sicer bi kršile načelo prepovedi diskriminacije na podlagi državljanstva⁵ – tega razloga za neizvršitev omejiti samo na svoje državljane, pri čemer bi absolutno in samodejno izključevale državljane drugih držav članic**, ki se nahajajo ali prebivajo – s tem da morata biti ta izraza v vseh državah članicah enotno opredeljena – na ozemlju izvršitvene države članice, in ne glede na njihove vezi s to državo članico.

Ta ugotovitev ne pomeni, da mora ta država članica nujno zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zoper osebo, ki je prebivala ali se je nahajala na njenem ozemlju. Vendar mora izvršitveni pravosodni organ, če je stopnja vključenosti te osebe v družbo v tej državi članici primerljiva s stopnjo vključenosti državljanov te države članice, presoditi, ali obstaja pravni interes za izvršitev kazni, ki je bila naložena v odreditveni državi članici (Portugalska), na ozemlju izvršitvene države članice (Francija).

Sodišče poleg tega odgovarja, da okoliščina, ki jo navaja Francija, v skladu s katero se na podlagi sedaj veljavnega nacionalnega prava⁶ lahko zaveže, da bo izvršila kazen osebe, ki je bila obsojena v drugi državi članici, le če ima francosko državljanstvo, ne opravičuje različnega obravnavanja državljanov drugih držav članic in francoskih državljanov.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

⁴Sodba Sodišča z dne 6. oktobra 2008 v zadevi Wolzenburg ([C-123/08](#)), glej tudi CP št. [86/09](#).

⁵Člen 18 PDEU.

⁶V zvezi s tem je francoska vlada trdila, da v nasprotju z drugimi državami članicami Francija ni pogodbenica Evropske konvencije o mednarodni veljavnosti kazenskih sodb, podpisane z dne 28. maja 1970 v Haagu, ali Konvencije med državami članicami Evropskih skupnosti o izvršitvi kazenskih obsodb tujega sodišča z dne 13. novembra 1991. Nasprotno, tako kot druge države članice je Francija ratificirala Konvencijo o transferju obsojenih oseb, podpisano 21. marca 1983 v Strasbourgu, ki določa, da je transfer obsojenih oseb z namenom prestajanja kazni mogoč samo v državo članico državljanstva obsojene osebe. Sodišče je to trditev zavrnilo in poudarilo, da čeprav daje ta konvencija Franciji možnost, da v Franciji izvrši kazen, izrečeno v drugi državi članici, pa je ne zavezuje, da to stori.